

der er et saa forfærdelig, et saa skrigende urimeligt Misforhold mellem det, Folket faar for det, det producerer, og de Lønninger, der gives til Administrationen af dette Samfund. Der maa dog her være Mulighed for at spare. Hvert Individ i det grønlandske Folk, baade gamle og unge og Børn, skal aflevere 70 Kr. om Aaret til Administrationen, medens de ikke faar mere end 30 Kr. aarlig pro Persona for alle de Varer, de frembringer. Det forekommer mig, at det er dog et Forhold, vi ikke kan godkende, men maa have nærmere undersøgt. Nu vil jeg af Hensyn til Tiden, da vi jo helst snart skal afslutte denne Debat, og af Hensyn til, at der senere kommer et Forslag fra den højtærede Minister om denne Sag, ikke komme dybere ind derpaa ved denne Lejlighed. Jeg maa dog sige til den højtærede Minister angaaende dette Forslag om Grønlands Styrelse, at det virkelig maa være Rigsdagens Opgave at arbejde med paa, at vi ikke vedblivende skal have et saa urimeligt Embedsmaskineri vedrørende Styrelsen af dette lille Folk paa 13—14 000 Mennesker, saa at der kan spares noget i saa Henseende til Fordel for Grønlanderne selv.

Til Slutning skal jeg gøre et Par Bemærkninger vedrørende den grønlandske Handel. Den højtærede Minister tvivlede om, at de Skildringer, jeg havde givet af Forholdene ude paa den grønlandske Handels Plads, var rigtige; han mente, de var overdrevne og daarligt underbygget, og til Støtte herfor oplyste den højtærede Minister, at han havde faaet Tal udleveret, hvorefter der kun var spildt 104 Tdr. Tran, og den højtærede Minister opgjorde, hvor mange Tønder o. s. v. der var. Ja, jeg ved nok, at man har siddet og skønnet over Forholdene derude. Efter de Oplysninger, jeg ligger inde med, har man „skønnet sig“ til de Tal, som er afleveret til den højtærede Minister, men den højtærede Minister skal vist ikke tro paa disse Tal, jeg tror nemlig, de er fuldstændig forkerte. Der er til mig afleveret Oplysninger, hvis Rigtighed jeg tror paa, fordi de giver detailleret Besked om, hvad der er spildt af Sæltran, Hvaltran, Torsketran og de forskellige Slags Tran, de har derude. Derefter er der fuldstændig forsvundet over 670 Tdr. Men dertil kommer, at der ude paa Christiansholm paa et Sted, hvor det var godt gent, da den højtærede Minister var ude at se paa Forholdene — dér, hvor det laa, kom den højtærede Minister ikke — laa tusinde Tønder Pøl opstabled. Det er Tran af forskellige Slags, der er løbet ud

paa Jorden, og som man derefter har samlet op og kommet i Tønder sammen med Jord og Vand. Der ligger altsaa tusind Tønder Pøl derude. I de Tal, Ministeren har til Raadighed, antager jeg, at disse tusinde Tønder Pøl figurerer som Tran. Naar Ministeren faar dette undersøgt, vil han sikkert komme til Kundskab om, at det er rigtigt, hvad jeg siger her, men jeg vil til Bestyrkelse deraf yderligere sige til den højtærede Minister, som mente, at alting var saa pænt, da han var derude, at der var et Tidspunkt, da Trannen flød saadan ud af Tønderne, saa man maatte gaa derude med Træskostøvler. Ja, i Staldene, hvor Vognmand Larsens Heste stod, svømmede de bogstavelig i Tran, da man skulde have dem ud om Morgen, hvorfor man maatte flytte dem ind i en anden Stald. Jeg tror, mine Oplysninger i saa Henseende nok skal holde. Jeg har en Kapacitet at anføre overfor den højtærede Minister, og det er en af Embedsmændene i den grønlandske Handel. I Sommer lod jeg forespørge hos denne Mand — det er Kontorchef Olsen, saa vidt jeg ved en betroet Mand i den grønlandske Handel — om dette Forhold derude. Vi sagde til ham: Det er dog forfærdelig, som Trannen flyder herude paa Pladsen. Dertil svarede han: Det indrømmer jeg. Olien har altid flydt herude, men saa galt som i Aar mindes jeg ikke, det har været før. I selve Tran-graven er Tabet dog ikke saa stort, fordi Jorden her gennem 200 Aar er blevet mættet med Olie, vi har gravet nogle Kanaler i Jorden og pumpet Olien op i dem. Vi spurgte saa vedkommende Kontorchef Olsen, om der ikke kunde gøres noget. Dertil sagde han: Vi har nu antaget yderligere 11 Bødkere, og vi har gjort vort yderste for at bevare Olien. Saa spurgte vi Kontorchef Olsen: Kunde der ikke tidligere være gjort noget? Dertil svarede han følgende, som jeg særlig vil lægge den højtærede Minister paa Sinde: Vi har jo i den sidste Tid haft meget travlt med Afsendelse af de Skibe, der i Anledning af Kongerejsen er fragtet til Grønland, og alle vore Folk var stærkt optaget med at gøre Skibene klar til Afrejsen. Derved blev Forhalingssarbejdet, det er Arbejdet med at tætte Tønderne, jo noget forsømt. Af Hensyn til Kongerejsens Udrustning lod man Trantønderne blive liggende og Trannen løbe ud og Staten tabe sine Penge. Det har vi altsaa Kontorchef Olsens egne Ord for, saa jeg tror nok, højtærede Hr. Minister, at i dette Spørgsmaal vil en fuldstændig upartisk Undersøgelse konstatere, at jeg hverken har over-